

ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА КОРПОРАТИВНОТО ПОДОХОДНО ОБЛАГАНЕ

(обн., ДВ, бр. 105 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 52, 108 и 110 от 2007 г., бр. 69 и 106 от 2008 г., бр. 32, 35 и 95 от 2009 г., бр. 94 от 2010 г., бр. 19, 31, 35, 51, 77 и 99 от 2011 г., бр. 40 и 94 от 2012 г., бр. 15, 16, 23, 68, 91, 100 и 109 от 2013 г., бр. 1, 105 и 107 от 2014 г., бр. 12, 22, 35, 79 и 95 от 2015 г. и бр. 32, 74, 75 и 97 от 2016 г., бр. 58, 85, 92, 97 и 103 от 2017 г., бр. 15 от 2018 г.)

§ 1. Член 43 се изменя така:

„Правило за ограничаване на приспадането на лихви

Чл. 43. (1) Не се признава за данъчни цели превишението на разходите по заеми, в годината на отчитането им, в размер, определен за текущата година по следната формула:

$НПРЗ = ПРЗ - 0,3 \times ДФРЛДА$, където:

НПРЗ е непризнатото превишение на разходи по заеми;

ПРЗ е превишението на разходите по заеми, определено по реда на ал. 2;

ДФРЛДА е данъчният финансов резултат преди лихви, данъци и амортизации, определен за текущата година по реда на ал. 3.

(2) Превишението на разходите по заеми е сумата, с която общият размер на признатите за данъчни цели преди прилагането на този член разходи по заеми превишава общия размер на признатите за данъчни цели приходи от лихви и други икономически еквивалентни приходи.

(3) Данъчният финансов резултат преди лихви, данъци и амортизации за текущата година се определя по следната формула:

$ДФРЛДА = ДФР + ДА - ПЛ + РЗ$, където:

ДФР е данъчният финансов резултат, формиран по общия ред на закона, преди приспадане на данъчни загуби;

ДА е общият размер на годишните данъчни амортизации;

ПЛ е общият размер на признатите за данъчни цели приходи от лихви и други икономически еквивалентни приходи;

РЗ е общият размер на признатите за данъчни цели преди прилагането на този член разходи по заеми.

(4) В разходите по заеми:

1. се включват всички разходи за лихви по всякакъв вид дълг, други разходи, икономически еквивалентни на лихви, както и други разходи, направени във връзка с набирането на средства включително, но не само:

а) плащания по заеми, даващи право на дял от печалбата;

б) условен лихвен процент за инструменти като конвертируеми облигации и облигации с нулев купон;

в) суми по алтернативни механизми за финансиране;

г) лихви по лизинг;

д) лихва, капитализирана като част от стойността на неамортизируем актив, при разпореждане с този актив, или амортизацията на капитализирана лихва за амортизируем актив;

е) суми, изчислени на базата на възвръщаемост на финансирането съгласно правилата за трансферно ценообразуване, когато са приложими;

ж) суми на условни лихви по деривативни инструменти или споразумения за хеджиране;

з) курсови разлики по заеми и инструменти, свързани с набирането на средства;

и) възнаграждения за гаранция при финансиране;

к) други разходи, свързани със заемане на средства;

2. не се включват разходите за наказателни лихви за закъснели плащания и неустойки, които не са свързани с финансиране.

(5) Непризнатото по ал. 1 превишение на разходи по заеми се признава за данъчни цели през следващи години, до изчерпването му в размер, определен за текущата година по следната формула:

$ППРЗ = 0,30 \times \text{ДФРЛДА} - \text{ПРЗ}$, където:

ППРЗ е признато превишение на разходи по заеми;

ДФРЛДА е данъчният финансов резултат преди лихви, данъци и амортизации, определен за текущата година по реда на ал. 3;

ПРЗ е превишението на разходите по заеми, определено по реда на ал. 2.

(6) Когато данъчният финансов резултат преди лихви, данъци и амортизации е отрицателна величина, той не участва при определяне на размера на непризнатото превишение на разходи по заеми по ал. 1.

(7) Данъчният финансов резултат, свързан с преотстъпване на корпоративен данък, се изключва от данъчния финансов резултат преди лихви, данъци и амортизации, определен за текущата година.

(8) По отношение на нововъзникнало непризнато превишение на разходи по заеми се прилагат разпоредбите на този член, като се спазва поредността на възникването им.

(9) Алинея 1 не се прилага, когато превишението на разходите по заеми, определено за текущата година, не надвишава 500 000 лева.

(10) В случаите, в които превишението на разходите по заеми, определено за текущата година, надвишава 500 000 лева, не се признава за данъчни цели превишението на разходите по заеми в размер, равен на превишението на разходи по заеми за текущата година минус по-голямото от 30 на сто от ДФРЛДА и 500 000 лева.

(11) Не се регулират по реда на ал. 1 – 10 разходите по заеми на финансовите предприятия.“

§ 2. В част втора се създава глава девета „а“ с чл. 47в, 47г и 47д:

„Глава девета „а“

СПЕЦИФИЧНИ ПРАВИЛА ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ДАНЪЧНИЯ ФИНАНСОВ РЕЗУЛТАТ В СЛУЧАИТЕ НА КОНТРОЛИРАНО ЧУЖДЕСТРАННО ДРУЖЕСТВО

Контролирано чуждестранно дружество

Чл. 47в. (1) Контролирано чуждестранно дружество е чуждестранно образувание или място на стопанска дейност в чужбина, чиито печалби не подлежат на данъчно облагане или са освободени от данъци в Република България, когато са изпълнени следните условия:

1. в случай на чуждестранно образувание — данъчно задълженото лице самостоятелно или заедно със своите свързани предприятия има пряко или косвено участие в над 50 на сто от правата на глас, или има пряко или косвено участие в над 50 сто от капитала, или има право да получи над 50 на сто от печалбата на това образувание, и

2. действително платеният корпоративен данък върху печалбата от образуванието или мястото на стопанска дейност е по-нисък от разликата между корпоративния данък, който би бил начислен на образуванието или мястото на стопанска дейност по реда на този закон и действително платения корпоративен данък върху печалбата от образуванието или мястото на стопанска дейност.

(2) Размерът на косвеното участие в правата на глас, в капитала или в печалбата по ал. 1, т. 1, което данъчно задълженото лице притежава в чуждестранно образувание, се

определя като сбор от участията, които всяко от свързаните му предприятия притежава пряко в чуждестранното образувание.

(3) За целите на ал. 1, т. 2 не се взема предвид мястото на стопанска дейност на контролирано чуждестранно дружество, което не подлежи на данъчно облагане или е освободено от данъци в държавата, в която контролираното чуждестранно дружество е местно лице за данъчни цели.

Данъчна основа в случаите на контролирано чуждестранно дружество

Чл. 47г. (1) Данъчно задълженото лице включва в данъчната си основа за текущата година печалбата за същия данъчен период на чуждестранно образувание, която не е разпределена или печалбата, реализирана от място на стопанска дейност от чужбина за същия данъчен период.

(2) Печалбата по ал. 1:

1. се определя по реда на този закон;

2. се включва в данъчната основа за данъчния период на данъчно задълженото лице, в който приключва данъчния период на чуждестранното образувание, в случаите, в които данъчните периоди са различни;

3. се включва пропорционално на най-високото от участията в правата на глас, в капитала или в печалбата на чуждестранното образувание, както и пропорционално на периода от съответния данъчен период на чуждестранното образувание, през който са били изпълнения условията чуждестранното образувание да е контролирано чуждестранно дружество.

(3) Данъчната загуба на контролирано чуждестранно дружество от текущия данъчен период не се включва в данъчната основа на данъчно задълженото лице за текущата година. Данъчната загуба на чуждестранно образувание или място на стопанска дейност от текущата година се приспада през следващи години по реда на глава единадесета при определяне на печалбата по ал. 1.

(4) Когато чуждестранно образувание разпредели печалба към данъчно задълженото лице, данъчната основа на същото се намалява със съответстващата ѝ част от печалбата, която не е разпределена от чуждестранното образувание и е включена на основание ал. 1 в данъчната основа на данъчно задълженото лице за минала година до размера на разпределената печалба, но не повече от размера на печалбата, включена на основание ал. 1 за минала година.

(5) Когато данъчно задължено лице се разпорежи с участието си в чуждестранно образувание или със стопанска дейност, извършвана от място на стопанска дейност в чужбина, частта от печалбата, която не е разпределена, съответно частта от печалбата, включени на основание ал. 1 в данъчната основа на данъчно задълженото лице за минала година и за които не е приложена ал. 4, се приспада от данъчната основа на същото за текущата година до размера на прихода от разпореждането.

(6) Данъчно задълженото лице има право на данъчен кредит за данъка, платен от контролирано чуждестранно дружество в чужбина по отношение на печалби, които на основание на ал. 1 са включени в данъчната основа на данъчно задълженото лице. Данъчният кредит се определя по реда на чл. 14, ал. 4.

(7) Алинея 1 не се прилага, когато контролирано чуждестранно дружество извършва съществена стопанска дейност с помощта на персонал, оборудване, активи и помещения, което се доказва от данъчно задълженото лице чрез съответните факти и обстоятелства, с изключение на случаите, когато контролираното чуждестранно дружество е установено в юрисдикция с преференциален данъчен режим.

Регистър на контролираните чуждестранни дружества

Чл. 47д. (1) Данъчно задълженото лице води регистър на контролираните чуждестранни дружества, който съдържа данни най-малко за:

1. размера на участията по чл. 47в, ал. 1, т. 1, в това число промяната им в рамките на данъчния период;

2. сумата на печалбата на чуждестранно образувание, която не е разпределена, съответно печалбата на място на стопанска дейност, определени по реда на този закон и включени в данъчната основа на данъчно задълженото лице за всеки данъчен период;

3. размера на печалбата за съответния данъчен период и на действително платения корпоративен данък върху печалбата от контролирано чуждестранно дружество в държавата, в която чуждестранното образувание е местно лице за данъчни цели или в която мястото на стопанска дейност е разположено;

4. датата на разпределяне на печалба от контролирано чуждестранно дружество или разпореждане с участие, както и размер на разпределена печалба съответно размер на прихода от разпореждане;

5. друга информация, необходима за определяне на данъчния финансов резултат на данъчно задълженото лице, в случаите на контролирано чуждестранно дружество.

(2) Данъчно задълженото лице представя регистъра по ал. 1 при поискване от органите по приходите на Националната агенция за приходите.“

§ 3. В глава четиринадесета се създава чл. 91а:

„Данъчна печалба в случаите на контролирано чуждестранно дружество

Чл. 91а. Разпоредбите на тази глава не се прилагат по отношение на данъчна печалба, произтичаща от контролирано чуждестранно дружество.“

§ 4. В чл. 92, ал. 4 се създава изречение второ: „Годишна данъчна декларация се подава, когато за данъчния период, през който не е осъществявана дейност по смисъла на Закона за счетоводството, възникне задължение за корпоративен данък или данък върху разходите, както и когато данъчно задължено лице желае да декларира други данни и обстоятелства, предвидени в образеца на декларацията.“

§ 5. В чл. 116а, ал. 5 думите „режима на слабата капитализация“ се заменят с „правилото за ограничаване приспадането на лихви“.

§ 6. В чл. 120 се правят следните изменения:

1. Заглавието на чл. 120 се изменя така:

„Правило за ограничаване приспадането на лихви“.

2. В ал. 1 и 2 думите „режима на слабата капитализация“ се заменят с „правилото за ограничаване приспадането на лихвите“.

§ 7. В чл. 146 се правят следните изменения:

1. Заглавието на чл. 146 се изменя така:

„Правило за ограничаване приспадането на лихви“.

2. В ал. 1 думите „режима на слабата капитализация“ се заменят с „правилото за ограничаване приспадането на лихви“.

§ 8. В чл. 158 се правят следните изменение и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1.

2. Създава се ал. 2:

„(2) По отношение на данъчните декларации и годишните отчети за дейността, подавани по реда на тази глава, се прилага чл. 92, ал. 4.“

§ 9. В глава двадесет и първа раздел II „Корпоративен данък при прекратяване“ с чл. 159 и 160 се отменя.

§ 10. В чл. 161 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Последният данъчен период на данъчно задължено лице, прекратено с ликвидация или с обявяване в несъстоятелност, обхваща времето от 1 януари на годината, в която е извършено заличаването, до датата на заличаването.“

2. Алинея 2 се отменя.

3. Създава се ал. 7:

„(7) Представляващият данъчно задълженото лице – ликвидатор, синдик, представляващият място на стопанска дейност, неперсонифицирано дружество или осигурителна каса през последния данъчен период, удържа, декларира и внася дължимия данък за този данъчен период.“

§ 11. В чл. 162 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думите „на датата на подаване на искането за заличаване заедно с копие от него“ се заменят с „в 30-дневен срок от датата на заличаване на данъчно задълженото лице“.

2. Алинея 2 се отменя.

3. В ал. 3 и 4 думите „се подава на“ се заменят със „се подава в 30-дневен срок от“.

4. Алинея 5 се изменя така:

„(5) Когато датата на заличаването при ликвидацията или несъстоятелността или прекратяването на дейността на място на стопанска дейност, или прекратяването на неперсонифицирано дружество или осигурителна каса е преди срока за подаване на годишната данъчна декларация за предходната година и същата не е подадена, тя се подава в сроковете по ал. 1, 3 и 4, когато те изтичат преди този срок.“

5. Алинея 6 се отменя.

§ 12. Член 163 се изменя така:

„Чл. 163. (1) Дължимият корпоративен данък за последния данъчен период, определен по чл. 161, ал. 1, 3 и 4, се внася в сроковете за декларирането му.

(2) Когато датата на заличаването при ликвидацията или при несъстоятелността или прекратяването на дейността на място на стопанска дейност, или прекратяването на неперсонифицирано дружество или осигурителна каса е преди срока за внасяне на годишния корпоративен данък за предходната година и същият не е внесен, той се внася в срока по ал. 1, когато той изтича преди този срок. В този случай по отношение на корпоративния данък за предходната година се прилага чл. 161, ал. 7.“

§ 13. Член 164 се отменя.

§ 14. В чл. 201 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 5 изречение трето се изменя така: „При заличаване/прекратяване на данъчно задълженото лице информацията се предоставя в декларацията по ал. 7.“

2. Създава се ал. 7:

„(7) При заличаване/прекратяване на данъчно задълженото лице декларацията се подава в срока и по реда за подаване на данъчната декларация по чл. 162.“

§ 15. В чл. 202 се създава ал. 6:

„(6) При заличаване/прекратяване на данъчно задълженото лице данъкът се внася в сроковете за декларирането му.“

§ 16. В чл. 209 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 се създава т. 6:

„6. разполага с образец на ваучер за храна, който отговаря на следните изисквания:

а) съдържа серия и номер, които позволяват неговото индивидуализиране и проследяване;

б) съдържа фирма, седалище и адрес на управление на оператора, единния идентификационен код, определен от Агенцията по вписванията, съответно единния идентификационен код по БУЛСТАТ;

в) съдържа фирма, единния идентификационен код, определен от Агенцията по вписванията, съответно единния идентификационен код по БУЛСТАТ на работодателя;

г) съдържа номинална стойност на ваучера за храна (изразена цифром и словом), определена в левове;

д) съдържа срок на валидност на ваучера за храна;

е) съдържа изрична забрана за покупка на вино, спиртни напитки, пиво и тютюневи изделия чрез ваучери за храна;

ж) съдържа изрична забрана за връщане на остатък до номиналната стойност на предоставения ваучер;

з) съдържа най-малко пет способа за защита;

и) място за поставяне на дата и печат на доставчика;

к) уникалният номер на получената от оператора индивидуална квота, по която е предоставен ваучерът за храна;

л) дата на издаване на заповедта на получената от оператора индивидуална квота, по която е предоставен ваучерът за храна.“

2. Алинея 3 се изменя така:

„(3) Разрешението се издава от министъра на финансите въз основа на конкурс. Отказ за издаване на разрешение се издава на кандидат, който не отговаря на някое от изискванията по ал. 2 или който е представил неверни данни или информация. Разрешението се отнема, когато операторът:

1. престане да отговаря на някое от изискванията по ал. 2, 8 и 9;

2. престане да осъществява дейност;

3. не е осъществявал дейност през предходните две години, от които за годината преди предходната е получил първа индивидуална квота;

4. е предоставил на работодатели ваучери за храна по получена индивидуална квота за предоставяне на ваучери за храна, които са с номинална стойност, превишаваща тази индивидуална квота, или е предоставил ваучери за храна, без да е получил индивидуална квота.“

3. Алинея 8 се изменя така:

„(8) Операторът използва получените суми от работодателите по предоставените им ваучери за храна само за разплащане по банков път с доставчиците, сключили договор за обслужване с оператора, за заплащане на данък върху добавената стойност, включен в номиналната стойност на ваучерите за храна, или за възстановяване номиналната стойност на ваучерите за храна, предявени от работодатели, в случаите на отнемане на разрешението на оператора.“

§ 17. В чл. 217 се правят следните допълнения:

1. В ал. 4 се създава изречение второ: „Лицата, които за предходната година не са били задължени и не са подали годишна данъчна декларация, декларират избора си по ал. 3 с годишната данъчна декларация за текущата година.“

2. Създава се ал. 5:

„(5) При заличаване/прекръпяване на данъчно задълженото лице данъкът върху разходите се декларира и внася в срока и по реда за подаване на данъчната декларация и за внасяне на данъка по чл. 162 и 163.“

§ 18. В глава тридесет и първа се създава чл. 218а:

„Алтернативен данък при заличаване/прекръпяване

Чл. 218а. (1) Последният представляващ данъчно задълженото лице – ликвидатор, синдик, представляващият място на стопанска дейност, неперсонифицирано дружество или осигурителна каса, удържа, декларира и внася дължимия данък, чийто срок за внасяне изтича след датата на заличаването/прекръпяването.

(2) В случаите по ал. 1 данъкът за данъчния период, през който е извършено заличаването/прекръпяването, се декларира и внася в 30-дневен срок от датата на заличаването/прекръпяването.

(3) Когато датата на заличаването/прекръпяването е преди 31 март и годишната данъчна декларация за предходната година не е подадена, тя се подава в срока по ал. 2, когато той изтича преди 31 март.“

§ 19. Член 264 се изменя така:

„Чл. 264. (1) Представляващият данъчно задълженото лице, включително ликвидатор, синдик, представляващият място на стопанска дейност, неперсонифицирано дружество или осигурителна каса, който с действие или бездействие е допуснал нарушение, посочено в чл. 261, 262 или 263, се наказва с имуществена санкция или с глоба в размер от 200 до 1000 лв.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 имуществената санкция или глобата е в размер от 400 до 2000 лв.“

§ 20. Член 276 се изменя така:

„Чл. 276. Данъчно задължено лице, което не изпълни задълженията си по чл. 92, ал. 3, чл. 219, ал. 5, чл. 252, ал. 2 или чл. 259, ал. 3, се наказва с имуществена санкция в размер от 500 до 2000 лв., а при повторно нарушение - в размер от 1500 до 5000 лв.“

§ 21. Създава се чл. 277г:

„Чл. 277г. Данъчно задължено лице, което не изпълни задълженията си по чл. 47д или посочи неверни данни и обстоятелства в регистъра по този член, се наказва с имуществена санкция в размер от 3 000 до 5 000 лв., при повторно нарушение – в размер от 6 000 до 10 000 лв.“

§ 22. В § 1 от допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. Точка 20 се отменя.

2. Създават се т. 84, 85 и 86:

„84. „Свързано предприятие“ за целите на чл. 47в е:

а) образуване, в което данъчно задълженото лице има пряко или косвено участие под формата на права на глас или собственост върху капитала в размер на 25 на сто или повече, или има право да получава 25 на сто или повече от печалбите на това образуване;

б) физическо лице или образуване, което има пряко или косвено участие под формата на права на глас или собственост върху капитала в данъчно задължено лице в размер на 25 на сто или повече, или има право да получава 25 на сто или повече от печалбите на данъчно задълженото лице.

Ако физическо лице или образуване има пряко или косвено участие в размер на 25 на сто или повече в данъчно задълженото лице и в едно или повече образувания, всички образувания, включително данъчно задълженото лице, се считат за свързани предприятия.

85. „Образуване“ за целите на глава девета „а“ е образуване по смисъла на § 1а, т. 51 от допълнителните разпоредби на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

86. „Финансово предприятие“ за целите на чл. 43 е:

а) кредитна институция или инвестиционен посредник съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 1 от Директива (ЕО) 2004/39 на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 година относно пазарите на финансови инструменти, за изменение на Директиви 85/611/ЕИО и 93/6/ЕИО на Съвета и Директива 2000/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 93/22/ЕИО на Съвета (ОВ, L 145 от 30 април 2004г., специално българско издание: глава 06 том 008 стр. 247 – 290) или лице, управляващо алтернативен инвестиционен фонд съгласно определението в член 4, параграф 1, буква „б“ от Директива (ЕС) 2011/61 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2011 година относно лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове и за изменение на директиви 2003/41/ЕО и 2009/65/ЕО и на регламенти (ЕО) № 1060/2009 и (ЕС) № 1095/2010 Текст от значение за ЕИП (ОВ, L 174 от 1 юли 2011 г.), или управляващо дружество на предприятие за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) съгласно определението в член 2, параграф 1, буква „б“ от Директива (ЕО) 2009/65 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) (ОВ, L 302 от 17 ноември 2009 г.);

б) застрахователно предприятие съгласно определението в член 13, точка 1 от Директива (ЕО) 2009/138 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 година относно започването и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (Платежоспособност II) (Текст от значение за ЕИП) (ОВ, L 335 от 17 декември 2009 г.);

в) презастрахователно предприятие съгласно определението в член 13, точка 4 от Директива 2009/138/ЕО;

г) институция за професионално пенсионно осигуряване, попадаща в обхвата на Директива (ЕО) 2003/41 на Европейския парламент и на Съвета от 3 юни 2003 година относно дейностите и надзора на институциите за професионално пенсионно осигуряване (ОВ, L 235 от 23 септември 2003г., специално българско издание: глава 05 том 006 стр. 219 – 230), освен ако държавата членка е решила да не прилага посочената директива изцяло или отчасти по отношение на съответната институция в съответствие с член 5 от посочената директива или пълномощника на институция за професионално пенсионно осигуряване, както е посочено в член 19, параграф 1 от посочената директива;

д) пенсионни институции, управляващи пенсионни схеми, които се считат за системи за социална сигурност, обхванати от Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за координация на системите за социално осигуряване (ОВ, L 166 от 30 април 2004 г., специално българско издание: глава 05 том 007 стр. 82 – 126) и Регламент (ЕО) № 987/2009 на Европейския парламент и на Съвета от

16 септември 2009 година за установяване процедурата за прилагане на Регламент (ЕО) № 883/2004 за координация на системите за социална сигурност (ОВ, L 284 от 30 октомври 2009 г.), както и всеки правен субект, създаден с цел инвестиране на такива схеми;

е) алтернативен инвестиционен фонд (АИФ), управляван от лице, управляващо алтернативен инвестиционен фонд, съгласно определението в член 4, параграф 1, буква „б“ от Директива 2011/61/ЕС или АИФ, подлежащ на надзор съгласно приложимото национално право;

ж) ПКИПЦК по смисъла на член 1, параграф 2 от Директива 2009/65/ЕО;

з) централен контрагент съгласно определението в член 2, точка 1 от Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета;

и) централен депозитар на ценни книжа съгласно определението в член 2, параграф 1, точка 1 от Регламент (ЕС) № 909/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 година за подобряване на сетълмента на ценни книжа в Европейския съюз и за централните депозитари на ценни книжа, както и за изменение на директиви 98/26/ЕО и 2014/65/ЕС и Регламент (ЕС) № 236/2012 (ОВ, L 257 от 28 август 2014 г.).“

§ 23. В § 2 от допълнителните разпоредби накрая се добавя „и Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета от 12 юли 2016 г. за установяване на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар (ОВ, L 193/1 от 19 юли 2016 г.)“.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 24. Непризнатите разходи за лихви съгласно чл. 43 в сила до 31 декември 2018 г., подлежащи на приспадане и неприспаднати до 31 декември 2018 г., се приспадат по реда на чл. 43 от този закон до изтичане на 5 години след годината на непризнаването им за данъчни цели.

§ 25. Когато сроковете за деклариране и внасяне на данък по отменените и изменените с този закон разпоредби на глава двадесет и първа изтичат след 31 декември 2018 г., се прилагат разпоредбите на този закон.

§ 26. Разпоредбите на този закон се прилагат, когато датата на заличаване/прекратяване на данъчно задълженото лице в случаите по § 14, т. 2 относно чл. 201, ал. 7, § 15 относно чл. 202, ал. 6 и § 18 относно чл. 218а е преди 1 януари 2019 г., но сроковете за деклариране и внасяне на данъка изтичат след 31 декември 2018 г.

§ 27. В Закона за данъците върху доходите на физическите лица (обн., ДВ, бр. 95 от 2006 г.; изм., бр. 52, 64 и 113 от 2007 г., бр. 28, 43 и 106 от 2008 г., бр. 25, 32, 35, 41, 82, 95 и 99 от 2009 г., бр. 16, 49, 94 и 100 от 2010 г., бр. 19, 31, 35, 51 и 99 от 2011 г., бр. 40, 81 и 94 от 2012 г., бр. 23, 66, 100 и 109 от 2013 г., бр. 1, 53, 98, 105 и 107 от 2014 г., бр. 12, 22, 61, 79 и 95 от 2015 г., бр. 32, 74, 75, 97 и 98 от 2016 г., бр. 58, 63 и 97 от 2017 г. и бр. 15 от 2018 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 22а:

а) алинея 3 се изменя така:

„(3) Данъчното облекчение се ползва до размера на сумата от годишните данъчни основи по чл. 17 и при условие, че съпруга/та няма да ползва данъчното облекчение за съответната данъчна година.“;

б) създава се ал. 6:

„(6) Когато в нарушение на условието по ал. 3 и двамата съпрузи са ползвали данъчното облекчение, всяко от лицата дължи частта от данъка, съответстваща на размера на ползваното облекчение.“

2. В чл. 22в:

а) алинея 4 се изменя така:

„(4) Данъчното облекчение се ползва до размера на сумата от годишните данъчни основи по чл. 17 и при условие, че другият родител, съответно другият приеман родител, близък или роднина, няма да ползва намалението за съответната данъчна година. Когато размерът на данъчното облекчение е по-висок от сумата на годишните данъчни основи по чл. 17, разликата може да се ползва от другия родител, съответно от другия приеман родител, близък или роднина, чрез подаване на годишна данъчна декларация по чл. 50.“;

б) алинея 5 се отменя;

в) в ал. 6 думите „и когато представи писмена декларация по ал. 4 от другия родител“ се заличават;

г) създава се ал. 9:

„(9) Когато в нарушение на условието по ал. 4 пълният размер на данъчното облекчение е ползван от повече от едно лице, всяко от лицата по ал. 3 дължи частта от данъка, съответстваща на размера на ползваното облекчение.“

3. В чл. 22г:

а) алинея 4 се изменя така:

„(4) Данъчното облекчение се ползва до размера на сумата от годишните данъчни основи по чл. 17 и при условие, че другият родител, съответно другият приеман родител, близък или роднина, няма да ползва намалението за съответната данъчна година. Когато размерът на данъчното облекчение е по-висок от сумата на годишните данъчни основи по чл. 17, разликата може да се ползва от другия родител, съответно от другия приеман родител, близък или роднина, чрез подаване на годишна данъчна декларация по чл. 50.“;

б) алинея 5 се отменя;

в) в ал. 6 думите „и когато представи писмена декларация по ал. 4 от другия родител“ се заличават;

г) създава се ал. 8:

„(8) Когато в нарушение на условието по ал. 4 пълният размер на данъчното облекчение е ползван от повече от едно лице, всяко от лицата по ал. 3 дължи частта от данъка, съответстваща на размера на ползваното облекчение.“

4. В чл. 23, ал. 2 накрая се поставя запетая и се добавя „включително когато декларацията се подава по реда на чл. 53, ал. 2, както и по реда на чл. 103 и 104 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс“.

5. В чл. 35 т. 2 се отменя.

6. В чл. 38 се създава ал. 14:

„(14) С окончателен данък се облага брутната сума на придобитите облагаеми парични и предметни награди от игри, от състезания и конкурси, които не са предоставени от работодател или възложител.“

7. Член 45 се изменя така:

„Издаване на документи за изплатен доход и удържан данък

Чл. 45. (1) При поискване от лицето работодателят издава служебна бележка по образец за изплатения през годината облагаем доход и за удържаните през годината данък и задължителни осигурителни вноски. Когато служебната бележка се издава от работодател по основното трудово правоотношение на работника или служителя към 31 декември на данъчната година се посочва и данъкът, удържан или възстановен на лицето при определяне на годишния размер на данъка по реда на чл. 49.

(2) Обстоятелството че работодателят не е работодател по основното трудово правоотношение към 31 декември на данъчната година се установява с писмена декларация, предоставена от работника/служителя.

(3) При прекратяване на дейността на работодателите, които нямат правоприменик, служебните бележки по ал. 1 се издават от последния представляващ работодателя или от съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт, където са предадени разплащателните ведомости и приложенията към тях по реда на Кодекса за социално осигуряване.

(4) Предприятие или самоосигуряващо се лице по смисъла на Кодекса за социално осигуряване - платец на доходи по чл. 29 или 31, издава за изплатените доходи и удържания данък по реда на чл. 43 и 44 сметка за изплатени суми по образец, която предоставя на лицето, придобило дохода или на упълномощено от него лице.

(5) При поискване от лицето предприятието или самоосигуряващото се лице, платец на доходи по чл. 29 или 31 издава служебна бележка по образец за изплатения през годината доход и за удържаните през годината данък и задължителни осигурителни вноски.

(6) Сметката за изплатени суми по ал. 4 и служебната бележка по ал. 5 не се издават в случаите по чл. 43, ал. 5.

(7) При поискване от лицето предприятието или самоосигуряващото се лице платец на доходи от други източници по чл. 35, издава служебна бележка по образец за изплатените през годината доходи и удържания през годината данък.“

8. В чл. 46, ал. 1 думите „11 и 12“ се заменят с „11, 12 и 14“.

9. В чл. 48:

а) създава се нова ал. 5:

„(5) От определения по ал. 1 данък се приспада и данъчното облекчение по чл. 22д, ал. 2.“;

б) създава се ал. 9:

„(9) Данъкът по ал. 1 и 2 се закръглява към всеки пълен лев след приспаданията по ал. 3 – 6, когато не се ползва отстъпка, или след ползването на отстъпка.“

10. В чл. 50:

а) в ал. 1 т. 3, буква „в“ думите „ал. 8 и ал. 13“ се заменят с „ал. 8, 13 и 14“;

б) алинея 4 се отменя.

11. В чл. 51 ал. 2 се изменя така:

„(2) Годишен отчет за дейността не подават лицата по ал. 1, които през данъчната година не са осъществявали дейност по смисъла на Закона за счетоводството.“

12. В чл. 53:

а) в ал. 1 думите „до 30 април“ се заменят с „от 10 януари до 30 април“;

б) в ал. 6 навсякъде думите „до 31 януари“ се заменят с „до 31 март“;

в) създава се ал. 7:

„(7) Годишната данъчна декларация на самоосигуряващите се лица по смисъла на Кодекса за социално осигуряване се подава само по електронен път.“

13. В чл. 55 ал. 3 се изменя така:

„(3) В декларацията по ал. 1 не се посочва дължимия от работодателите данък за доходи от трудови правоотношения, за който се подава информация по ред и начин, определени в наредба, издадена от министъра на финансите.“

14. В чл. 56:

а) в ал. 2 след думите „Предприятията – платци на доходи“ се поставя запетая и се добавя „както и самоосигуряващите се лица по смисъла на Кодекса за социално осигуряване“.

б) създава се ал. 3:

„(3) При заличаване/прекратавяване на предприятието декларацията по чл. 55, ал. 1 се подава в срока и по реда за подаване на данъчната декларация по чл. 162 от Закона за корпоративното подоходно облагане. В същия срок се внасят и данъците, дължими по декларацията.“

15. В чл. 64, ал. 3 думите „справката по чл. 73, ал. 1“ се заменят със „справките по чл. 73.“

16. В чл. 65:

а) алинея 3 се изменя така:

„(3) Данъкът по чл. 46 за доходите по чл. 38, ал. 3 се удържа и внася от предприятието - платец на дохода, в срок до края на месеца, следващ тримесечието, през което е извършено скритото разпределение на печалбата.“;

б) алинея 7 се изменя така:

„(7) Данъкът по чл. 46 за доходите по чл. 38, ал. 8, 11 и 14 се удържа и внася от предприятието или от самоосигуряващото се лице - платец на дохода в срок до края на месеца, следващ тримесечието, през което доходът е придобит от физическото лице.“

17. В чл. 67 се създава ал. 6:

„(6) Дължимият данък по ал. 4 и 5 за доходи на починали лица в случаите по чл. 53, ал. 3, 4 и 5 се внася в едномесечен срок от датата, на която изтича срокът за подаване на годишната данъчна декларация от наследниците/заветниците“.

18. В чл. 73:

а) в ал. 1 в основния текст думите „изготвят справка по образец за изплатените през годината доходи“ се заменят с „изготвят справка по образец за изплатените през годината доходи, и за удържаните през годината данък и задължителни осигурителни вноски“;

б) в ал. 4 думите „15 март“ се заменят с „28 февруари“, а думите „прекратавяване с ликвидация или с обявяване в несъстоятелност“ се заменят със „заличаване/прекратавяване“;

в) алинея 5 се изменя така:

„(5) Справката по ал. 1 се предоставя само по електронен път във формат и по ред, одобрени със заповед на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите.“;

г) алинея 6 се изменя така:

„(6) Работодателите изготвят справка по образец за изплатените през годината облагаеми доходи по трудови правоотношения и за удържаните през годината данък и задължителни осигурителни вноски. В справката се включва и информацията, свързана с определянето на годишната данъчна основа и годишния данък по реда на чл. 49 за лицата, на които към 31 декември на данъчната година работодателят е работодател по основното трудово правоотношение.“;

д) създават се ал. 7 и 8:

„(7) Справката по ал. 6 се предоставя в срока и по реда на ал. 2, 4 и 5.

(8) При откриване на грешка в данните, предоставени по реда на предходните алинеи след срока по ал. 4 задължените лица имат право еднократно в срок до 30 септември на годината, през която е предоставена информацията, да правят промени чрез подаване на нова справка.“

19. В чл. 73а:

а) в ал. 5, изречение второ след думите „Информацията се предоставя“ се добавя „само по електронен път“;

б) в ал. 6 думите „прекратавяване с ликвидация или с обявяване в несъстоятелност“ се заменят със „заличаване/прекратавяване“.

20. В чл. 81а ал. 1 изречение първо се изменя така:

„Лице - платец на доход, което при поискване не издаде и не предостави на лицето, придобило дохода, образците по чл. 45 се наказва с глоба или с имуществена санкция в размер до 250 лв., освен ако не подлежи на по-тежко наказание.“.

21. В § 1 от допълнителните разпоредби:

а) точка 28 се изменя така:

„28. „Упражняване на занаят“ е производството на изделия или предоставянето на услуги, осъществявани от физическо лице, упражняващо занаят по реда на Закона за занаятите, което не е регистрирано като едноличен търговец.“;

б) в т. 62 числото „30“ се заменя със „100“.

§ 28. Параграф 27, т. 1, 2 и 3 относно чл. 22а, 22в и 22г от Закона за данъците върху доходите на физическите лица се прилагат и при ползване на данъчни облекчения за 2018 г.

§ 29. Параграф 27, т. 9 относно чл. 48 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица се прилага и при деклариране на доходите за 2018 г. в годишната данъчна декларация по чл. 50.

§ 30. Параграф 27, т. 11 и т. 12, буква „а“ относно чл. 51, ал. 2 и чл. 53, ал. 1 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица се прилагат и за 2018 г.

§ 31. Разпоредбите на § 27, т. 12, буква „в“, т. 18, буква „в“ и т. 19, буква „а“, относно чл. 53, ал. 7, чл. 73, ал. 5 и чл. 73а, ал. 5 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица се прилагат за годишната данъчна декларация и съответно за справките, за които задължението за подаване възниква след 31 декември 2019 г.

§ 32. Параграф 27, т. 14, буква „а“ относно чл. 56, ал. 2 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица не се прилага при деклариране на дължимите данъци за 2018 г.

§ 33. Срокът за предоставяне на справка по чл. 73, ал. 1 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица за 2018 г. е 15 март 2019 г.

§ 34. В Закона за местните данъци и такси (обн., ДВ, бр. 117 от 1997 г.; изм. и доп., бр. 71, 83, 105 и 153 от 1998 г., бр. 103 от 1999 г., бр. 34 и 102 от 2000 г., бр. 109 от 2001 г., бр. 28, 45, 56 и 119 от 2002 г., бр. 84 и 112 от 2003 г., бр. 6, 18, 36, 70 и 106 от 2004 г., бр. 87, 94, 100, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 36 и 105 от 2006 г., бр. 55 и 110 от 2007 г., бр. 70 и 105 от 2008 г., бр. 12, 19, 41 и 95 от 2009 г., бр. 98 от 2010 г., бр. 19, 28, 31, 35 и 39 от 2011 г.; Решение № 5 на Конституционния съд от 2012 г. - бр. 30 от 2012 г.; изм. и доп., бр. 53, 54 и 102 от 2012 г., бр. 24, 30, 61 и 101 от 2013 г., бр. 105 от 2014 г., бр. 14, 35, 37, 79 и 95 от 2015 г., бр. 32, 43, 74, 80 и 97 от 2016 г. и бр. 88, 92, 96, 97 и 99 от 2017 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 25 се създава ал. 3:

„(3) В случай че е установено деклариране на повече от едно основно жилище, облекченията по ал. 1 и 2 не се прилагат и данъкът, определен по чл. 22, се дължи в пълен размер за всяко от жилищата.“

2. В чл. 50:

а) досегашният текст става ал. 1 и думите „е платен данъкът по тази глава“ се заменят със „са платени данъците по тази глава за имуществото, което е предмет на сделката или действието“;

б) създава се ал. 2:

„(2) Нотариусът установява наличието или липсата на задължения за данък върху превозното средство, предмет на сделката, с:

1. проверка чрез автоматизиран обмен на данни със системата за обмен на информация, поддържана от Министерството на финансите в изпълнение на чл. 5а, или съответната система за администриране на местни данъци и такси на общината, при посредничеството на информационната система на Министерството на вътрешните работи, или с

2. предоставяне на издаден или заверен от общината документ.“

3. В чл. 51:

а) създава се нова ал. 2:

„(2) Нотариусите в 7-дневен срок от извършване на сделката уведомяват съответната община за прехвърлените вещни права върху недвижимите имоти и превозните средства, като предоставят допълнителна информация за размера на заплатения данък по чл. 49, ал. 2 и основата, върху която е определен.“;

б) досегашните ал. 2 и 3 стават съответно ал. 3 и 4.

4. В чл. 54, ал. 3 т. 5 се изменя така:

„5. са налице основания за ползване на данъчни облекчения, с изключение на данъчните облекчения по чл. 59, ал. 2 и ал. 3, когато в регистъра по ал. 1 има данни за екологичната категория на превозното средство или са налице основания за удостоверяване на екологичните категории „Евро 1“, „Евро 2“, „Евро 3“, „Евро 4“, „Евро 5“, „Евро 6“ и „EEV“ съгласно чл. 55, ал. 14.“

5. В чл. 55:

а) алинея 1 се изменя така:

„(1) За леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т годишният данък се състои от два компонента - имуществен и екологичен и се определя по следната формула:

$$\text{ГДПС} = \text{ИмК} \times \text{ЕК}$$

където:

ГДПС е годишният размер на данъка върху превозните средства за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т;

ИмК е имуществен компонент, който се определя по реда на т. 1.

ЕК е екологичен компонент, който се определя по реда на т. 2

1. Имущественият компонент се определя от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, коригирана с коефициент в зависимост от годината на производство на автомобила по следната формула:

$$\text{ИмК} = (\text{C}_{\text{kW}} \times \text{Кгп}),$$

където:

C_{kW} е частта от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, която се определя от мощността на двигателя и размера на данъка, определен от общинския съвет с наредбата по чл. 1, ал. 2 в следните граници:

1. до 55 kW включително - от 0,34 до 1,20 лв. за 1 kW;

2. над 55 kW до 74 kW включително - от 0,54 до 1,62 лв. за 1 kW;
3. над 74 kW до 110 kW включително - от 1,10 до 3,30 лв. за 1 kW;
4. над 110 kW до 150 kW включително - от 1,23 до 3,69 лв. за 1 kW;
5. над 150 kW до 245 kW включително - от 1,60 до 4,80 лв. за 1 kW;
6. над 245 kW - от 2,10 до 6,30 лв. за 1 kW.

Кгп е коригиращ коефициент за годината на производство на автомобила в следните размери:

Брой на годините от годината на производство, включително годината на производство	Коефициент
Над 20 години	1,1
Над 15 до 20 години включително	1
Над 10 до 15 години включително	1,3
Над 5 до 10 години включително	1,5
До 5 години включително	2,3

2. Екологичният компонент се определя от общинския съвет, в зависимост от екологичната категория на автомобила, с наредбата по чл. 1, ал. 2 в следните граници:

Екологична категория	Коефициент
без екологична категория	1,30-1,40
"Евро 1"	1,20-1,30
"Евро 2"	1,10-1,20
"Евро 3"	1,00-1,10
"Евро 4"	0,80-1,00
"Евро 5"	0,60-0,80
"Евро 6" и "EEV"	0,40-0,60

”

б) в ал. 2 в основния текст думите „леки автомобили“ се заменят с „леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т“;

в) алинея 6 се изменя така:

„(6) Общинският съвет определя с наредбата по чл. 1, ал. 2 данъка за товарен автомобил с технически допустима максимална маса над 3,5 т, но не повече от 12 т в размер от 10 до 30 лв. за всеки започнати 750 кг товароносимост.“;

г) създава се ал. 14:

„(14) Когато в регистъра по чл. 54, ал. 1 няма данни за екологичната категория на автомобила, собственикът му подава данъчна декларация по чл. 54, ал. 4, в която декларира наличието на съответната екологичната категория и я удостоверява чрез предоставяне на документ, от който е видно съответствието на автомобила с определената от производителя екологична категория. При липса на данни за екологичната категория и невъзможност същата да бъде удостоверена се приема, че автомобилът е без екологична категория.“

б. В чл. 59:

а) алинея 1 се отменя;

б) алинея 2 се изменя така:

„(2) За мотопеди и мотоциклети с мощност на двигателя до 74 kW включително и съответстващи на екологична категория „Евро 4“ данъкът се заплаща с 20 на сто

намаление, а за съответстващите на екологични категории по-високи от „Евро 4“ – с 60 на сто намаление, от определения по чл. 55, ал. 3 данък.“;

в) алинея 3 се изменя така:

„(3) За автобусите, товарните автомобили, с технически допустима максимална маса над 3,5 т, влекачите за ремарке и седловите влекачи с двигатели, съответстващи на екологична категория "Евро 4", данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на "Евро 5", "Евро 6" и "ЕЕV" – с 50 на сто намаление, от определения по чл. 55, ал. 5, 6, 7 и 13 данък.“;

г) алинея 5 се изменя така:

„(5) Когато в регистъра по чл. 54, ал. 1 няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, собственикът му подава данъчна декларация по чл. 54, ал. 4, в която декларира наличието на съответната екологичната категория и я удостоверява чрез предоставяне на документ, от който е видно съответствието на превозното средство с определената от производителя екологична категория. При липса на данни за екологичната категория и невъзможност същата да бъде удостоверена се приема, че превозното средство е без екологична категория.“

7. Член 61 се изменя така:

„Чл. 61. Данъкът се внася в приход на бюджета на общината по постоянния адрес, съответно седалището на собственика, а в случаите по чл. 54, ал. 6 - в приход на общината по регистрацията на превозното средство.“

8. В чл. 71, т. 2 накрая се поставя запетая и се добавя „с изключение на имот, който е основно жилище“.

9. В приложение № 2 в чл. 8 ал. 1:

а) формулата в основния текст се изменя така:

$$„K_x = 1 + k_{k1} + k_{k2}“$$

б) точка 3 се отменя.

10. В приложение № 4 т. 21 се отменя.

§ 35. В Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (обн., ДВ, бр. 105 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 30, 33, 34, 59, 63, 73, 80, 82, 86, 95 и 105 от 2006 г., бр. 46, 52, 53, 57, 59, 108 и 109 от 2007 г., бр. 36, 69 и 98 от 2008 г., бр. 12, 32, 41 и 93 от 2009 г., бр. 15, 94, 98, 100 и 101 от 2010 г., бр. 14, 31, 77 и 99 от 2011 г., бр. 26, 38, 40, 82, 94 и 99 от 2012 г., бр. 52, 98, 106 и 109 от 2013 г., бр. 1 от 2014 г.; Решение № 2 от 2014 г. на Конституционния съд на РБ от 2014 г. - бр. 14 от 2014 г.; изм. и доп., бр. 18, 40, 53 и 105 от 2014 г., бр. 12, 14, 60, 61 и 94 от 2015 г., бр. 13, 42, 58, 62, 97 и 105 от 2016 г., бр. 58, 63, 85, 86, 92, 103 от 2017 г. и бр. 7, 15 и 27 от 2018 г.) чл. 264 ал. 2 се изменя така:

„(2) Прехвърляне на собствеността върху моторни превозни средства се извършва след проверка в системата за обмен на информация, поддържана от Министерството на финансите по чл. 5а от Закона за местните данъци и такси, или чрез проверка в съответната система за администриране на местни данъци и такси на общината, или с представяне на издаден или заверен от общината документ за платен данък върху превозното средство, както и писмена декларация от прехвърлителя, че няма непогасени, подлежащи на принудително изпълнение други задължения за данъци, мита, задължителни осигурителни вноски или други публични задължения, свързани с моторното превозно средство.“

§ 36. В Закона за акцизите и данъчните складове (обн., ДВ, бр. 91 от 2005 г.; изм., бр. 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 63, 80, 81, 105 и 108 от 2006 г., бр. 31, 53, 108 и 109 от 2007 г., бр. 36 и 106 от 2008 г., бр. 6, 24, 44 и 95 от 2009 г., бр. 55 и 94 от 2010 г., бр. 19, 35, 82 и 99

от 2011 г., бр. 29, 54 и 94 от 2012 г., бр. 15, 101 и 109 от 2013 г., бр. 1 и 105 от 2014 г., бр. 30, 92 и 95 от 2015 г., бр. 45, 58, 95 и 97 от 2016 г., бр. 9, 58, 63, 92, 97 и 103 от 2017 г. и бр. 24, 62 и 65 от 2018 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 3:

а) в ал. 1 се създава т. 8:

„8. лицата, подали искане за възстановяване на акциз.“;

б) създава се ал. 4:

„(4) В случаите на чл. 20, ал. 2, т. 23 солидарно отговорни за заплащането на акциза са:

1. при освобождаване от заплащане на акциз:

а) лицето, което не е изпълнило условие по отношение на крайното предназначение на енергийните продукти, за което е ползвано освобождаване от заплащане на акциз, и

б) лицензиарият складодържател, освободил енергийните продукти за потребление, доставени на лицето по буква „а“.

2. при възстановяване на акциз:

а) лицето, което не е изпълнило условие по отношение на крайното предназначение на енергийните продукти, за което е ползвано освобождаване от заплащане на акциз, и

б) лицето, на което е възстановен акцизът за енергийните продукти, доставени на лицето по буква „а“.

2. В чл. 12, ал. 1 се създава т. 4:

„4. изсушени, плоски с неправилна форма, частично обезжилени тютюневи листа, преминали процес на изсушаване и контролирано овлажняване, които съдържат глицерин и са годни за пушене след проста манипулация посредством смачкване или ръчно нарязване.“

3. В чл. 20, ал. 2:

а) в т. 21 думите „в нарушение на този закон“ се заменят с „е установено, че“;

б) създава се т. 23:

„23. неизпълнение на условие по отношение на крайното предназначение, за което е ползвано освобождаване от заплащане на акциз.“

4. В чл. 24:

а) в ал. 1, т. 3 накрая се поставя запетая и се добавя „както и с кодове по КН от 2711 12 11 до 2711 19 00 - в опаковки по смисъла на Закона за защита на потребителите до 5 кг“;

б) в ал. 2, т. 6 накрая се добавя „с изключение на енергийните продукти, които са произведени в същия данъчен склад и се използват при производството на други енергийни продукти, предназначени за цели различни от моторно гориво и гориво за отопление“.

5. В чл. 24а, ал. 6 се създава т. 13:

„13. декларации от собствениците, управителите, прокуристите, мажоритарните съдружници и/или акционерите за обстоятелствата по ал. 7.“

6. В чл. 27, ал. 14 след думата „нередовностите“ се добавя „в исканията за възстановяване по този раздел“.

7. В чл. 28, ал. 1:

а) точка 1 се изменя така:

„1. за бирата, включително ароматизираната бира – количеството хектолитри за градусите Плато на началното екстрактно съдържание;“;

б) в т. 8 думата „измерена“ се заменя с „изразена“;

в) в т. 12 думата „измерена“ се заменя с „изразена“.

8. В глава трета се създава раздел VIII с чл. 45ж:

„Раздел VIII

Специален ред за уведомяване на митническите органи за акцизни стоки с
колекционерска стойност

Чл. 45ж. (1) В случаите на закупуване или получаване на бутилирани алкохолни напитки с колекционерска стойност, които подлежат на облепване с бандерол, се подава уведомление до компетентното митническо учреждение по местонахождение на обекта/помещението, където ще се съхраняват стоките.

(2) Уведомлението се подава предварително, но не по-късно от деня на закупуване/получаване на акцизните стоки.

(3) В седемдневен срок от закупуването/получаването им, акцизните стоки се въвеждат в данъчен склад за поставяне на бандерол, когато такъв е задължителен. При изтичане срока на валидност на бандерола, нов бандерол не се поставя.

(4) Акцизните стоки с колекционерска стойност могат да се съхраняват в обекти, в които се извършва стопанска дейност, само с бандерол и ако за тях е подадено уведомление по реда на ал. 1. Копие от регистрираното уведомление и приложените към него документи следва се съхраняват в обекта.

(5) Движението на акцизните стоки по ал. 1 се съпровожда с копие от регистрираното уведомление.

(6) Реда за подаване на уведомлението се определя с правилника за прилагане на закона.

(7) Алинея 1 се прилага и по отношение на ограничени серии пури, за които лицата са представили сертификат от производител за колекционерската им стойност.“

9. В чл. 48:

а) в ал. 1 т. 8 се отменя;

б) в ал. 2:

аа) създава се т. ба:

„ба. копие от разрешението за въвеждане в редовна експлоатация на обекта или друг документ, удостоверяващ предназначението му, издадено от съответния компетентен орган“;

бб) точка 14 се отменя;

вв) точка 21 се изменя така:

„21. документ, доказващ, че дестилационните съоръжения за производство на етилов алкохол, дестилати и спиртни напитки са закупени:

а) от лице, регистрирано по Закона за виното и спиртните напитки или

б) след проведена тръжна процедура по реда на глава двадесет и шеста от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс или

в) от лице, което е извършвало дейност с дестилационните съоръжения, като лицензиран складодържател или регистрирано лице по чл. 57, ал. 1“;

гг) създава се т. 22:

„22. декларации от собствениците, управителите, прокуристите, мажоритарните съдружници или акционерите за обстоятелствата по чл. 47, ал. 3.“

10. В чл. 49, ал. 6 думите „ал. 3“ се заменят с „ал. 2“.

11. В чл. 51, ал. 1, т. 9 думите „както и на други лица, упълномощени да подписват електронни административни документи“ се заличават.

12. В чл. 53, ал. 3 след думата „изпълнение“ се добавя „от датата на издаването му“.

13. В чл. 55а, ал. 6, т. 2 думите „ал. 2“ се заменят с „ал. 3“.

14. В чл. 57:

а) алинея 1 се изменя така:

„(1) Собственици или наематели на обекти по чл. 56, ал. 1 могат да бъдат лица:

1. регистрирани по Търговския закон, Закона за кооперациите или по законодателството на държава - членка на Европейския съюз, или на друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, както и юридически лица, създадени въз основа на нормативен акт;

2. които нямат публични задължения, събирани от митническите органи, данъчни задължения и задължения за задължителни осигурителни вноски с изключение на задължения по невлезли в сила актове, както и разсрочени, отсрочени или обезпечени задължения“;

б) в ал. 3 т. 9 се изменя така:

„9. документ, доказващ, че дестилационните съоръжения за производство на етилов алкохол, дестилати и спиртни напитки са закупени:

а) от лице, регистрирано по Закона за виното и спиртните напитки или

б) след проведена тръжна процедура по реда на глава двадесет и шеста от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс или

в) от лице, което е извършвало дейност с дестилационните съоръжения, като лицензиран складодържател или регистрирано лице по ал. 1“;

в) създават се нови ал. 4 и 5:

„(4) Когато представените документи по ал. 3 не отговарят на изискванията или предоставената информация е недостатъчна, началникът на митницата в 14-дневен срок от подаването на документите уведомява лицето, подало заявлението и му определя срок за отстраняване на нередовностите или за предоставяне на допълнителна информация 14 дни считано от получаването на уведомлението.

(5) В срока, определен по ал. 4, лицето трябва да отстрани нередовностите или да представи необходимата допълнителна информация, като при неизпълнение на това задължение началникът на митницата издава решение, с което прекратява производството. Решението за прекратяване на производството подлежи на обжалване по реда на глава десета, раздел IV от Административнопроцесуалния кодекс.“

г) досегашната ал. 4 става ал. 6 и в нея думите „по ал. 3“ се заличават и се добавя изречение трето „Удостоверение за регистрация или отказът за издаване на удостоверение за регистрация подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс“.

д) досегашната ал. 5 става ал. 7;

е) досегашната ал. 6 става ал. 8 и в нея думите „ал. 5“ се заменят с „ал. 7“;

ж) досегашната ал. 7 става ал. 9 и в нея думите „ал. 6“ се замесят с „ал. 8“;

з) досегашните ал. 8 и ал. 9 стават съответно ал. 10 и ал. 11.

15. В чл. 57б, ал. 6 се създава т. 10:

„10. декларации от собствениците, управителите, прокуристите, мажоритарните съдружници или акционерите за обстоятелствата по чл. 57а, ал. 8.“

16. В чл. 57в, ал. 2:

а) точка 7 се отменя;

б) създава се т. 19:

„19. декларации от собствениците, управителите, прокуристите, мажоритарните съдружници или акционерите за обстоятелствата по ал. 12.“

17. В чл. 58а:

а) в ал. 2, т. 8 се отменя;

б) създава се т. 16:

„16. декларации от собствениците, управителите, прокуристите, мажоритарните съдружници или акционерите за обстоятелствата по ал. 7.“

18. В чл. 58г:

а) в ал. 1, т. 5 се отменя;

б) в ал. 2 се създава т. 9:

„9. декларации от собствениците, управителите, прокуристите, мажоритарните съдружници или акционерите за обстоятелствата по чл. 58в, ал. 3.“

19. Създава се чл. 64а:

„Чл. 64а (1) Погрешно съставени и регистрирани искане, опис и отчет за бандероли могат да се анулират по писмено искане на лицето. Искането за бандероли може да се анулира преди изпращането му до отдел „Контрол върху отпечатването на ценни книжа“ в Министерството на финансите. Описът за връщани бандероли може да се анулира преди да са предприети действия за установяване на автентичност на бандеролите.

(2) Искането за анулиране се подава до началника на компетентното митническо учреждение, заедно с новия документ.

(3) Извън случаите по ал. 1 при подадено искане от лицето, несъответствия в искането за бандероли или описът за връщани бандероли могат да се отстранят от компетентното митническо учреждение, за което на лицето се изпраща уведомление в 14-дневен срок от отстраняване на несъответствието.“

20. В чл. 65, ал. 3, т. 2 след думата „стойност“ се добавя „или лице по чл. 45ж.“

21. В чл. 80, ал. 4 след думата „акциз“ се поставя и се добавя „както и задължения за заплащане на акциз във връзка с чл. 20, ал. 2, т. 9“.

22. В раздел I на глава пета се създават чл. 81в и чл. 81г:

„Чл. 81в (1) При усвояване изцяло или частично на предоставеното обезпечение за управление на данъчен склад, митническите органи може да запечатат обекта или част от него, за срок от 1 месец.

(2) За действията по ал. 1 се съставя протокол, екземпляр от който се предоставя на лицето.

(3) До изтичането на срока по ал. 1 митническият орган може да поиска от районния съд по местонахождение на обекта продължаване на срока на запечатването. Съдът се произнася в деня на постъпване на искането в закрито заседание с определение, като определя срок за запечатването. Определението не подлежи на обжалване.

(4) Ако до изтичането на срока по ал. 1 районният съд не е разрешил удължаване на срока, запечатването се смята за прекратено. След изтичането на сроковете по ал. 1 и 3 запечатването се смята за прекратено.

(5) Действията за запечатване на обекта или част от него се прекратяват при условие, че в сроковете по ал. 1 или 3 лицензирият складодържател се е привел в съответствие с изискванията на чл. 77 от закона.

Чл. 81г. (1) Действията за запечатване обекта или част от него могат да се обжалват в 14-дневен срок от извършването им пред началника на митницата по местонахождение на обекта, който се произнася с мотивирано решение в тридневен срок от постъпването на жалбата. С решението началника на митницата може да отхвърли жалбата или да я уважи, като разпореди преустановяване на обжалваните действия.

(2) Решението, с което се разпорежда преустановяване на действията, се изпълнява в срока, посочен в него, от митническия орган, който ги е предприел.

(3) При непроизнасяне на органа по ал. 1 в установения срок или при отхвърляне на жалбата действията за обезпечаване на доказателства могат да се обжалват в 7-дневен срок от изтичане на срока по ал. 1, съответно от получаване на решението, пред административния съд по местонахождението на данъчния склад по отношение на тяхната законосъобразност. Съдът се произнася в 7-дневен срок с определение, което не подлежи на обжалване.

(4) Жалбата не спира действията за запечатване на обекта или част от него.“

23. В чл. 83г, ал. 1 думите „по реда на митническото законодателство“ се заличават.

24. В чл. 84:

а) алинея 7 се изменя така:

„(7) Акцизен данъчен документ се издава на датата, на която:

1. акцизните стоки са освободени за потребление по смисъла на чл. 20, ал. 2 за всеки получател и за всяко превозно средство, с изключение на случаите по чл. 20, ал. 2, т. 5, т. 15 – 18;

2. са установени липси на бандероли, в случаите по чл. 64, ал. 18;

3. са освободени за потребление втечен нефтен газ (LPG) в бутилки за отопление, продаден на физически лица, които не са еднолични търговци, като се издава един акцизен данъчен документ за извършените продажби през съответния ден, като продадените количества задължително се посочват на отделен ред.“

б) в ал. 8 думите „до 10-о число на месеца, следващ месеца“ се заменят с „в 10-дневен срок от изтичането на данъчния период“.

25. В чл. 90б, ал. 1 думата „бензиностанции“ се заменя със „станции за зареждане на моторни превозни средства“.

26. В чл. 99:

а) в ал. 1, т. 3 накрая се добавя ново изречение „Забраната не се отнася за алкохолни напитки по чл. 45ж, с бандерол с изтекъл срок на валидност;“;

б) в ал. 2, т. 2 накрая се добавя ново изречение „Забраната не се отнася за тютюневи изделия по чл. 45ж, с бандерол с изтекъл срок на валидност;“;

в) ал. 6 се изменя така:

„(6) Забранява се публикуването на обяви и съобщения, включително в електронен вид, чрез които се предлагат за продажба акцизни стоки, както и отпадъците от тютюн по ал. 2, т. 6. Забраната не се отнася за търговци предлагачи алкохолни напитки чрез електронен магазин по смисъла на § 1, т. 87 от Допълнителните разпоредби на Закона за данък върху добавената стойност, когато стоките са с бандерол, когато такъв е задължителен или дължимият акциз е заплатен.“

г) създава се нова ал. 8:

„(8) В случаите на ал. 7, когато информацията не е премахната в 7-дневен срок от нейното публикуване, директорът на Агенция „Митници“ или оправомощено от него лице издава решение за преустановяване на нарушението чрез временно спиране (блокиране) на достъпа до съответните интернет страници, на които са публикувани обявите/съобщенията.“

д) създават се ал. 9-17:

„(9) Решението по ал. 8 се публикува на интернет страницата на Агенция „Митници“ на датата на издаването му. Лицата по ал. 7, както и лицата предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги се смятат за уведомени в деня на публикуването.

(10) Срокът за спиране (блокиране) на достъпа до интернет страниците е от седем дни до един месец.

(11) Когато в 7-дневен срок от публикуване на решението по ал. 8 информацията за продажбата на забранени акцизни стоки и отпадъци от тютюн не е премахната, директорът на Агенция „Митници“ или оправомощено от него лице отправя искане до председателя на Софийския районен съд да постанови всички лица, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, да спрат (блокират) временно достъпа до съответните интернет страници.

(12) Председателят на Софийския районен съд или оправомощен от него заместник-председател се произнася по искането в срок до 72 часа от постъпването му, като определя срока по ал. 10. Издаденото от съда разпореждане се публикува на интернет страницата на Агенция „Митници“ на датата на получаването му.

(13) Лицата, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, са длъжни да спрат (блокират) достъпа до съответните интернет страници в срок до 24 часа от публикуване на разпореждането на съда.

(14) Лицата по ал. 13 са длъжни да съхраняват информация за датата и часа, на която е спрян (блокиран) достъпа до интернет страниците, данни за домейна и IP адресите на блокираните интернет страници, както и информация за достъпването на блокираните страници от ползвателите на обществените електронни съобщителни мрежи и/или услуги. За удостоверяване изпълнението на разпореждането на съда, при спиране (блокиране) на достъпа до интернет страниците лицата изготвят дигитална снимка (скрийншот) на екранната форма, запазена във формат PDF или друг подобен файлов формат, гарантиращ невъзможната му манипулация.

(15) Информацията и дигиталните снимки по ал. 14 се съхраняват в едногодишен срок от датата на публикуване на разпореждането по ал. 12.

(16) При извършване на проверки за спазване на разпоредбите на ал. 7-15, лицата по ал. 9 са длъжни да осигурят на митническите органи безпрепятствен достъп до служебните си помещения, както и неограничен достъп до интернет.

(17) Алинея 8 се прилага и когато лицето по ал. 7 не може да бъде установено или услугата за публикуване на обяви/съобщения се предоставя от място, извън страната.“.

е) досегашната ал. 8 става ал. 18 и се изменя така:

„(18) Когато е необходима като доказателство, информацията за лицата, предлагащи акцизни стоки и отпадъци от тютюн чрез обяви/съобщения по ал. 6, както и информацията и дигиталните снимки по ал. 14, се предоставят при поискване на митническите органи.“.

27. В чл. 99а:

1. Алинеи 1- 3 се изменят така:

„(1) Изпращането чрез пощенската мрежа на акцизни стоки и отпадъци от тютюн е забранено. Забраната не се отнася за акцизни стоки с платен, начислен или обезпечен акциз, акцизни стоки с бандерол, когато такъв е задължителен, както и за отпадъци от тютюн, изпращани между търговци във връзка с тяхната обичайна дейност.

(2) Не се допуска извършването на пощенски услуги, свързани с приемането, пренасянето и доставянето чрез пощенската мрежа на акцизните стоки и отпадъци от тютюн по ал. 1, като подателите са длъжни да предоставят пратките на пощенския оператор за преглед и проверка.

(3) Подателите са длъжни да представят документ за самоличност и да попълнят декларация пред пощенския оператор, че изпращаните от тях акцизни стоки са с платен, начислен или обезпечен акциз, както и че същите са с бандерол, когато такъв е задължителен. Попълване на декларация се изисква и при изпращане на отпадъци от тютюн по чл. 12, ал. 4, като подателят посочва идентификационните данни на получателя и предназначението на отпадъка.“.

2. Създава се ал. 9:

„(9) При извършване на контролни покупки, когато стоките ще бъдат доставени чрез пощенската мрежа, митническите органи могат да изискват от пощенските оператори конкретни действия по реда на ал. 6.“.

28. Създава се чл. 102г:

„Чл. 102г. (1) Контролът по чл. 102 може да включва и проверки на лица, държащи или извършващи дейности с други вещи. Вещите обезпечени като доказателства, освен ако не подлежат на връщане, се предават на компетентните органи или се унищожават.

(2) Разпоредбите на чл. 102а-102в се прилагат и за проверките по ал. 1.“.

29. В чл. 106а:

1. В ал. 1 след думата „контрол“ се добавя „или от предаването им на митническите органи“;

2. В ал. 2 след думата „постановление“ се поставя запетая и се добавя „или от влизането в сила на съдебното решение за отмяна на наказателното постановление“.

30. В чл. 120 се създава ал. 6:

„(6) Който наруши разпоредбите на чл. 99, ал. 14-16, се наказва с имуществена санкция в размер от 3000 до 10000 лв. При повторно нарушение имуществената санкция е в размер от 5000 до 15000 лв.“

31. В чл. 124, ал. 2 след думата „средствата“ се добавя „и/или съоръженията“.

32. В преходните и заключителните разпоредби се създават § 9в - § 9е:

„§ 9в. До влизане в сила на акта за издаване на лиценз за управление на данъчен склад или на отказа за неговото издаване, заварените към 1 януари 2019 г. производители на акцизни стоки по чл. 12, ал. 1, т. 4, които подадат до 1 април 2019 г. искане за лицензиране, продължават дейността си по реда на този закон като лицензирани складодържатели.“

§ 9г. В срок до 1 юли 2019 г. директорът на Агенция „Митници“ служебно променя информацията съдържаща се в издадените лицензи за управление на данъчни складове относно заличаване на лицата, упълномощени да подписват електронни административни документи.“

§ 9д. В срок до 1 юли 2019 г. началниците на митниците актуализират информацията съдържаща се в издадените удостоверения за регистриран получател, временно регистриран получател и регистриран изпращач относно заличаване на лицата, упълномощени да подписват електронни административни документи.

§ 9е. (1) В едномесечен срок от влизане в сила на този закон лицата които са закупили или получили акцизни стоки преди 1 януари 2019 г. с колекционерска стойност и които подлежат на облепване с бандерол, са длъжни да подадат уведомление по реда на чл. 45ж, ал. 1 до компетентното митническо учреждение по местонахождение на обекта/помещението, където ще се съхраняват стоките.

(2) В тримесечен срок от влизане в сила на този закон акцизните стоки се въвеждат в данъчен склад за поставяне на бандерол, когато такъв е задължителен.

(3) Акцизните стоки с колекционерска стойност могат да се съхраняват в обекти, в които се извършва стопанска дейност, само с бандерол и ако за тях е подадено уведомление по реда на ал. 1. Копие от регистрираното уведомление и приложените към него документи следва се съхраняват в обекта. “

§ 37. В Закона за митниците (обн., ДВ, бр. 15 от 1998 г.; изм. и доп., бр. 89 и 153 от 1998 г., бр. 30 и 83 от 1999 г., бр. 63 от 2000 г., бр. 110 от 2001 г., бр. 76 от 2002 г., бр. 37 и 95 от 2003 г., бр. 38 от 2004 г., бр. 45, 86, 91 и 105 от 2005 г., бр. 30 и 105 от 2006 г., бр. 59 и 109 от 2007 г., бр. 28, 43 и 106 от 2008 г., бр. 12, 32, 42, 44 и 95 от 2009 г., бр. 54, 55, 73 и 94 от 2010 г., бр. 82 от 2011 г., бр. 38 и 54 от 2012 г., бр. 15 и 66 от 2013 г., бр. 98 от 2014 г. и бр. 42 и 60 от 2015 г., бр. 58, 75 и 98 от 2016 г., бр. 99 и 103 от 2017 г., бр. 24 от 2018 г.) в чл. 10 ал. 6 се изменя така:

„(6) В 14-дневен срок от датата на встъпване в длъжност или постъпване на работа, всяка година до 15 май и при прекратяване на правоотношението митническите служители са длъжни да подават пред директора на Агенция „Митници“ декларация за имущество и интереси по чл. 35 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество. Митнически служител, който е лице, заемащо висша публична длъжност, подава декларация за имущество и интереси само по

реда на Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество.“.

§ 38. В Закона за виното и спиртните напитки (обн., ДВ, бр. 45 от 2012 г.; изм. и доп., бр. 15 от 2013 г., бр. 26 от 2014 г., бр. 14 и 61 от 2015 г., бр. 9 и 58 от 2017 г. и бр. 17 от 2018 г.) се правят следните допълнения:

1. В чл. 142а се създава ал. 7:

„(7) В регистъра по ал. 1 се вписват и лицата придобили дестилационни съоръжения за производство на етилов алкохол, дестилати и спиртни напитки след проведена тръжна процедура по реда на глава двадесет и шеста от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.“;

2. В чл. 142б, ал. 1 накрая се добавя „или в 14-дневен срок от придобиване на съоръженията в случаите на проведена тръжна процедура по реда на глава двадесет и шеста от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.“.

§ 39. В Закона за тютюна, тютюневите и свързаните с тях изделия (обн., ДВ, бр. 101 от 1993 г.; изм. и доп., бр. 19 от 1994 г., бр. 110 от 1996 г., бр. 153 от 1998 г., бр. 113 от 1999 г., бр. 33 и 102 от 2000 г., бр. 110 от 2001 г., бр. 20 от 2003 г., бр. 57 и 70 от 2004 г., бр. 91, 95, 99 и 105 от 2005 г., бр. 18, 30, 34, 70 и 108 от 2006 г., бр. 53 и 109 от 2007 г., бр. 36, 67 и 110 от 2008 г., бр. 12, 82 и 95 от 2009 г., бр. 19 от 2011 г., бр. 50 от 2012 г., бр. 12 и 14 от 2015 г., бр. 19, 28, 31 и 101 от 2016 г., бр. 58, 63, 85, 92, 97 и 103 от 2017 г. и бр. 17 от 2018 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 35у, ал. 2:

а) в т. 4 думите „бандероли“ се заличават;

б) създава се т. 5:

„5. в съответствие с техническите стандарти определени с Решение за изпълнение (ЕС) 2018/576 на Комисията от 15 декември 2017 година относно техническите стандарти за защитните елементи, прилагани спрямо тютюневи изделия (ОВ, L 96/57 от 16 април 2018 г.).“.

в) създават се ал. 3 и 4:

„(3) Бандеролите, които са предназначени за поставяне върху потребителската опаковка на тютюневите изделия се използват като защитен елемент по ал. 1. Комбинацията или комбинациите от елементи за проверка на автентичността, които се използват при защитните елементи, прилагани за потребителските опаковки, предназначени за реализация на вътрешния пазар се определят със заповед на министъра на финансите.

(4) Агенция „Митници“ уведомява производителите на тютюневи изделия, лицата, които внасят съответно въвеждат на територията на страната тютюневи изделия, за защитните елементи, прилагани за потребителските опаковки, предназначени за реализация на вътрешния пазар.“.

2. В глава десета „б“ се създават чл. 35ф и 35х:

„Чл. 35ф. (1) Издател на идентификатори по смисъла на чл. 3, параграф 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/574 на Комисията от 15 декември 2017 г. относно техническите стандарти за създаването и работата със система за проследяване на тютюневи изделия (ОВ, L 96 от 16 април 2018 г.) е печатницата на Българската народна банка, която при необходимост може да ползва и други подизпълнители.

(2) Издателят по ал. 1 генерира и издава уникални идентификатори за всички продукти от тютюн и тютюневи изделия, предназначени за пускане на пазара в Република България.

(3) При изискване издателят по ал. 1 трябва да генерира и извършва физическа доставка на уникални идентификатори на равнище потребителска опаковка, като алтернатива на електронната доставка.

Чл. 35х. Компетентен орган, отговорен за функционирането на системата за проследяване на тютюневи изделия, предвидена в Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/574 на Комисията от 15 декември 2017 г. относно техническите стандарти за създаването и работата със система за проследяване на тютюневи изделия (ОВ, L 96 от 16 април 2018 г.) е Агенция „Митници“.

3. Създава се чл. 51д:

„Чл. 51д (1) Издателят на идентификатори при нарушение на чл. 35ф, ал. 2 и/или ал. 3 се наказва с имуществена санкция от 5000 до 10 000 лв.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 имуществената санкция е от 10 000 до 20 000 лв.“.

4. В чл. 52, ал. 1, т. 1 се изменя така:

„1. оправомощени от директора на Агенция „Митници“ длъжностни лица – за нарушения по чл. 46 относно чл. 32, 35п – 35с, чл. 35т, ал. 1 – 4 и ал. 9, чл. 35у, чл. 49 и чл. 51д;“.

§ 40. В Закона за счетоводството (обн., ДВ, бр. 95 от 2015 г.; изм. и доп., бр. 74, 95 и 97 от 2016 г., бр. 85, 92 и 97 от 2017 г., бр. 15 и 22 от 2018 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 25 ал. 3 се изменя така:

„(3) Във финансовите отчети се посочват имената на лицата по ал. 2. Печат на предприятието и печат на счетоводното предприятие се поставя, само ако това се изисква от друг закон.“

2. В чл. 38 се правят следните изменения:

а) в ал. 1, т. 2 думите „със статут в обществена полза“ се заличават.

б) в ал. 4 думите „могат да не публикуват своите отчети за приходите и разходите и докладите за дейността“ се заменят с „публикуват най-малко баланс/отчет за финансовото състояние и приложение, когато предприятието има задължение за изготвянето му“.

в) в ал. 9, т. 2 думите „това обстоятелство се декларира“ се заменят с „търговците и юридическите лица с нестопанска цел декларират това обстоятелство“, а след думите „търговския регистър“ се добавя „и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел“.

3. В чл. 48 се правят следните изменения и допълнения:

а) в ал. 2 в основния текст накрая се добавя думата „и“.

б) в ал. 4 думите „на разходите“ се заличават.

в) създава се ал. 6:

„(6) При оповестяване на информацията, изисквана по ал. 1 и 2, предприятията могат да се позовават на национални, основани на нормите на Европейския съюз, или международни рамки, като уточняват на коя конкретно рамка са се позовали.“

4. В чл. 49, т. 1 думите „въпроси, свързани с екологията и служителите“ се заменят с „чл. 48 ал. 1 и 2“.

5. В чл. 51 думите „чл. 48, ал. 2“ се заменят с „чл. 48, ал. 1 и 2“.

6. В чл. 57, ал. 1 думата „трети“ се заменя с „третите“, а след думата „страни“ се поставя запетая и думите „по силата на закон и докладът съответства на изискванията на този закон“ се заменят с „включени в Приложение към Решение за изпълнение (ЕС) 2016/1910 на Комисията от 28 октомври 2016 година относно еквивалентността на изискванията на някои трети държави за докладване за плащанията към правителства с

изискванията на глава 10 от Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета“.

7. В преходните и заключителните разпоредби се създава § 11а:

“§ 11а. До изтичането на срока за пререгистрация чрез вписване в регистъра на юридическите лица с нестопанска цел към Агенцията по вписванията по § 25 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за юридическите лица с нестопанска цел (ДВ, бр. 74 от 2016 г.) годишните финансови отчети и докладите за дейността се публикуват, както следва:

1. лицата, пререгистрирани в периода от 1 юни 2018 г. до 31 май 2019 г., публикуват в срок до 30 юни на 2019 г. отчетите за 2017 и 2018 г.

2. лицата, пререгистрирани в периода от 1 юни 2019 г. до 31 май 2020 г., публикуват в срок до 30 юни на 2020 г. отчетите за 2017, 2018 и 2019 г.

3. лицата, пререгистрирани в периода от 1 юни 2020 г. до 31 декември 2020 г., публикуват в срок до 30 юни на 2021 г. отчетите за 2017, 2018, 2019 и 2020 г.“

§ 41. В Закона за данък върху добавената стойност (обн., ДВ, бр. 63 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 86, 105 и 108 от 2006 г., Решение № 7 на Конституционния съд на Република България от 2007 г. – бр. 37 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 41, 52, 59, 108 и 113 от 2007 г., бр. 106 от 2008 г., бр. 12, 23, 74 и 95 от 2009 г., бр. 94 и 100 от 2010 г., бр. 19, 77 и 99 от 2011 г., бр. 54, 94 и 103 от 2012 г., бр. 23, 30, 68, 98, 101, 104 и 109 от 2013 г., бр. 1, 105 и 107 от 2014 г., бр. 41, 79, 94 и 95 от 2015 г., бр. 58, 60, 74, 88, 95 и 97 от 2016 г., бр. 85, 92, 96 и 97 от 2017 г. и бр. 24 и 65 от 2018 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 6, ал. 5 думите „чл. 32, ал. 4“ се заменят с „чл. 32, ал. 3“.

2. В чл. 21 се създават ал. 8, 9 и 10:

„(8) Алинея ал. 6 не се прилага, когато едновременно са налице следните условия:

1. доставчикът е установен, има постоянен адрес или обичайно пребиваване само на територията на една държава членка;

2. услугите се представят на данъчно незадължени лица, които са установени, имат постоянен адрес или обичайно пребиваване в държава членка, различна от държавата членка по т. 1;

3. общата стойност без ДДС на доставките по т. 2 не надвишава през текущата календарна година и не е надвишавала през предходната календарна година 10 000 евро или равностойността им в националната валута на държавата членка, в която е установен, има постоянен адрес или обичайно пребиваване доставчика по т. 1. Равностойността в национална валута се определя по обменният курс, публикуван от Европейската централна банка към 5 декември 2017 г.

(9) Мястото на изпълнение на доставката, с която се надхвърли посоченият праг по ал. 8, т. 3 през съответната календарна година се определя по ал. 6.

(10) Данъчно задължено лице, за което едновременно са налице условията по чл. 21, ал. 8, може да избере да определя мястото на изпълнение по чл. 21, ал. 6. В тези случаи, чл. 21, ал. 6 се прилага до изтичане на две календарни години, считано от началото на календарната година, следваща годината на избора. Правото на избор от доставчик, който е установен, има постоянен адрес или обичайно пребиваване само на територията на страната се упражнява по реда на чл. 156, ал. 14 или 97в.“

3. В чл. 26 се създава ал. 10:

„(10) Данъчната основа на доставката на стоки или услуги, предоставени срещу многоцелеви ваучер, е равна на платената за ваучера сума или, при липсата на информация за тази сума, на паричната стойност, посочена върху самия ваучер, или в

свързаната с него документация, без данъка по този закон, свързан с доставените стоки или услуги.“

4. В чл. 27 ал. 1 се изменя така:

„(1) Данъчната основа на доставка на стоки по чл. 6, ал. 3, определена към началото на месеца, в който е отделена или предоставена стоката, е данъчната основа при придобиването или себестойността на стоката, а в случаите на внос – на данъчната основа при вноса, намалена с разходи за изхабяване предвид обичайния икономически живот на стоката. Когато данъчната основа не може да се определи по този ред, данъчната основа е пазарната цена.“

5. В чл. 31 се създава т. 12:

„12. други доставки на услуги за посрещане на непосредствените нужди на:

а) плавателни съдове по т. 2, с изключение на тези по буква "г";

б) въздухоплавателни средства, използвани от авиационен оператор, извършващ предимно международни рейсове, или подвижен железопътен състав, когато услугите са оказани във връзка с международен транспорт;“

6. В чл. 40 се създава т. 4:

„4. извършването на посредничество при международно осиновяване по Семейния кодекс.“

7. В чл. 52 ал. 2 се изменя така:

„(2) Данъчната основа при вътреобщностни доставки по чл. 7, ал. 4 е данъчната основа по чл. 27, ал. 1, увеличена по реда на чл. 26, ал. 3.“

8. В чл. 57 се създават ал. 5, 6 и 7:

„(5) Независимо от чл. 56, начисляването на данъка при внос по чл. 16 може да се извърши от вносителя, ако отговаря на условията на чл. 167а.

(б) По отношение на вноса, за който е упражнил правото си по ал. 5, вносителят начислява данъка за данъчния период, през който е възникнало данъчното събитие по чл. 54, върху данъчна основа, определена по реда на чл. 55.

(7) Вносител, за който данъкът е станал изискуем по ал. 6, е длъжен да го начисли, като:

1. включи размера на данъка при определяне на резултата за съответния данъчен период в справка-декларацията по чл. 125 за този данъчен период;

2. посочи митническия документ за внос и отрази размера на данъка в дневника за продажбите за съответния данъчен период.“

9. В чл. 59, ал. 2 думите „митните сборове“ се заменят с „вносните мита“.

10. В чл. 71, т. 2 се правят следните изменения и допълнения:

а) В т. 2 думите „в случаите, когато данъкът е изискуем от лицето като платец по глава осма“ се заменят с „в случаите по чл. 82, ал. 2, т. 1 и 2 и ал. 3.“;

б) В т. 4 след накрая се поставя запетая и се добавя „ал. 1 и 4“;

в) точка 5 се изменя така:

„5. притежава документ за доставката и е спазило изискванията на чл. 86 – в случаите на вътреобщностно придобиване;“;

г) създава се т. 10 и 11:

„10. притежава документ за доставката и е спазило изискванията на чл. 86 – в случаите на чл. 82, ал. 2, т. 3;

11. притежава митнически документ за внос, в който лицето е посочено като вносител и е спазило изискванията на чл. 57, ал. 7 - в случаите по чл. 57, ал. 5.“

11. В чл. 73а ал. 1 се изменя така:

„(1) При доставки, данъкът за които е изискуем от получателя, правото на приспадане на данъчен кредит е налице и когато получателят не е спазил изискванията на чл. 72 и доставчикът на стоката не е издал документ и/или получателят не разполага с документ по чл. 71, т. 2, 4 и, 5, 10 и 11, ако доставката не е укрита и данни за нея са налични в счетоводството на получателя.“.

12. В чл. 76, ал. 2 точка 2 се отменя.

13. В чл. 79а се създава ал. 8:

„(8) За целите на корекцията по този член 5-годишният срок, съответно 20-годишният срок, спира да тече за всяка календарна година, през която стоката, съответно недвижимият имот, не се използва за дейностите, посочени в чл. 69 и 70. Срокът се възобновява за всяка календарна година, през която стоката, съответно недвижимият имот, започне отново да се използва за дейностите, посочени в чл. 69 и 70.“.

14. В чл. 79б се създава ал. 7:

„(7) За целите на корекцията по този член 5-годишният срок спира да тече за всяка календарна година, през която услугата, която е или би била дълготраен актив по смисъла за Закона за корпоративното подоходно облагане не се използва за дейностите, посочени в чл. 69 и 70. Срокът се възобновява за всяка календарна година, през която услугата започне отново да се използва за дейностите, посочени в чл. 69 и 70.“.

15. В чл. 86 се създава ал. 5:

„(5) В случаите на чл. 82, ал. 2, т. 3 и на вътреобщностно придобиване регистрираното лице, за което данъкът е станал изискуем, е длъжно да го начисли като:

1. включи размера на данъка при определяне на резултата за съответния данъчен период в справка-декларацията по чл. 125 за този данъчен период;

2. посочи документ за получената доставка в дневника за продажбите за съответния данъчен период, като данъчната основа и размерът на данъка се посочат в български лева при спазване изискванията на чл. 26, ал. 6.“.

16. В чл. 97б се правят следните изменения и допълнения:

а) заглавието се изменя така: „Задължение за регистрация на данъчно задължени лица, които не са установени на територията на страната при доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път с място на изпълнение на територията на страната“;

б) в ал. 1 се създава т. 3:

„3. доставките са с място на изпълнение на територията на страната.“;

в) създава се ал. 6:

„(6) Лице, регистрирано на основание на този член, може да избере да продължи тази регистрация, като уведоми по електронен път компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите в 7-дневен срок от датата на извършване на първата доставка, за която възникнат обстоятелствата на чл. 21, ал. 8. Правото на избор се прилага до изтичане на две календарни години, считано от началото на календарната година, следваща годината на избора.“.

17. Създава се чл. 97в:

„Задължение на данъчно задължени лица, които са установени само на територията на страната при доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път с място на изпълнение на територията на друга държава членка

Чл. 97в. (1) Данъчно задължено лице, което е установено само на територията на страната и извършва доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, с получатели – данъчно незадължени лица, които са установени или имат постоянен адрес, или обичайно пребивават в друга държава членка, следва да се регистрира за целите на данък върху

добавената стойност по правилата на законодателството на тази друга държава членка, когато:

1. не е регистрирано в страната за прилагане на режим в Съюза;

2. не е регистрирано за целите на данък върху добавената стойност в тази държава членка за тези доставки;

3. доставките са с място на изпълнение на територията на тази държава членка.

(2) Данъчно задължено лице, което е установено само на територията на страната и не е регистрирано в страната за прилагане на режим в Съюза прилага ал. 1, ако упражни правото си на избор по чл. 21, ал. 10.

(3) В случаите по ал. 2 данъчно задълженото лице уведомява компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите в 7-дневен срок от издаването на идентификационния номер по ДДС от всяка държава членка, по електронен път, както и в случаите на отнемането му.“

18. В чл. 107, т. 4, буква „а“ се изменя така:

„а) прекратяване на юридическо лице – търговец;

аа) без ликвидация;

бб) с ликвидация, освен ако юридическото лице не избере да остане регистрирано до датата на заличаването му от търговския регистър. Правото на избор се упражнява чрез подаване на декларация в съответната териториална дирекция на Националната агенция за приходите в 7-дневен срок от настъпване на обстоятелството. В този случай ликвидаторът (ликвидаторите) отговаря солидарно за дължимия данък през периода на ликвидацията.“

19. В чл. 108, ал. 2 думите „24 месеца“ се заменят с „12 месеца“.

20. В чл. 109, ал. 1 накрая се поставя запетая и се добавя „освен ако юридическото лице не избере да остане регистрирано до датата на заличаването му от търговския регистър.“

21. В чл. 117, ал. 1 т. 1 се изменя така:

„1. в случаите по чл. 82, ал. 2, т. 1 и 2, ал. 3, 4 и 5 - от регистрираното лице - получател по доставката;“

22. В чл. 118 се правят следните допълнения:

а) в ал. 3 се създава изречение трето: „В случаите на продажби на стоки или услуги чрез електронен магазин фискалният/системният бон, регистриращ продажбата, може да се генерира в електронен вид и автоматично да се предостави на електронен адрес на получателя, без да се издава хартиен документ, по ред и начин, определени с наредбата по ал. 4. “;

б) създава се ал. 19:

„(19) Националната агенция за приходите създава и поддържа публичен електронен списък на електронните магазини, за които са подадени данни по ал. 4, т. 5. Списъкът е достъпен на интернет страницата на агенцията. Редът за вписване и заличаване от списъка, както и неговото съдържание се определят с наредбата по ал. 4.“

23. В чл. 124, ал. 2 се създава изречение второ:

„В случаите на чл. 82, ал. 2, т. 3 и на вътреобщностно придобиване регистрираното лице е длъжно да отрази получените от него документи за доставката в дневника за продажби за данъчния период, през който данъкът за доставката е станал изискуем съгласно чл. 25 и 63.“

24. В чл. 125 ал. 9 се изменя така:

„(9) Регистърът по чл. 124, ал. 7 се подава по електронен път при условията и по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, до 14-о число на месеца, следващ календарното тримесечие, за което се отнася.“

25. В глава четиринадесета се създават чл. 131а и 131б:

„Ваучер за конкретна цел

Чл. 131а. (1) Продажбата на ваучер за конкретна цел от данъчно задължено лице, което действа от свое име, се смята за доставка на стоките или услугите, за които се отнася ваучерът.

(2) Продажбата на ваучер за конкретна цел от данъчно задължено лице, което действа от името на друго данъчно задължено лице, се смята за доставка на стоките или услугите, за които се отнася ваучерът, извършена от това друго данъчно задължено лице.

(3) Фактическото предоставяне на стоки или извършване на услуги от доставчика към лицето, предоставило ваучер за конкретна цел като заплащане или част от заплащане за получаването на тези стоки или услуги, не се смята за доставка.

(4) Когато данъчно задължено лице, предоставило стоките или услугите срещу приемане на ваучер за конкретна цел като заплащане или част от заплащане, е лице различно от издателя на ваучера, при предоставянето на стоките или услугите е налице доставка към издателя на ваучера.“.

„Многоцелеви ваучер

Чл. 131б. (1) Продажбата на многоцелеви ваучер от данъчно задължено лице, което действа от свое име, не се смята за доставка на стоките или услугите, за които се отнася ваучерът.

(2) Фактическото предоставяне на стоки или извършване на услуги от доставчика към лицето, предоставило многоцелеви ваучер като заплащане или част от заплащане за получаването на тези стоки или услуги е доставка.

(3) Продажбата на многоцелеви ваучер от данъчно задължено лице, което действа от името на друго данъчно задължено лице, не се смята за доставка, извършена от това друго данъчно задължено лице.

(4) В случаите по ал. 3, когато за извършената услуга от данъчно задължено лице, което действа от името на друго данъчно задължено лице, е договорено възнаграждение, е налице облагаема доставка на услуга.“.

26. В чл. 154 се правят следните изменения:

а) в ал. 1 т. 3 се отменя;

б) в ал. 3 т. 3 се изменя така:

„3. декларация, че няма седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз и няма постоянен обект на територията на Европейския съюз;“.

27. В чл. 156 се правят следните изменения и допълнения:

а) в ал. 1 се създава т. 5:

„5. доставките по т. 1, които извършва, не са с мястото на изпълнение на територията на страната.“;

б) в ал. 7 след думите „по ал. 1, т. 1“ се поставя запетая и се добавя „която не е с място на изпълнение на територията на страната“;

в) създава се ал. 14:

„(14) Право по ал. 1 да се регистрира за прилагането на режим в Съюза има и данъчно задължено лице, регистрирано на основание чл. 96, 98 или чл. 100, ал. 1 или 3, което извършва доставки с място на изпълнение по чл. 21, ал. 8 на територията на страната, ако заедно със заявлението по ал. 2 уведоми, че желае мястото на изпълнение на доставките да се определя съгласно чл. 21, ал. 6.“.

28. В чл. 157 се създава ал. 13:

„(13) Регистрирано на основание чл. 156 лице може да приложи ал. 1, т. 3, когато са налице условията по чл. 21, ал. 8.“.

29. В чл. 159, ал. 1 думата „потребление“ се заменя със „идентификация“.

30. В чл. 159а, ал. 2 думата „потребление“ се заменя със „идентификация“.

31. Създава се глава двадесета "а" „Отложено начисляване на данъка при внос“ с членове 167а и 167б:

„Глава двадесета „а“

ОТЛОЖЕНО НАЧИСЛЯВАНЕ НА ДАНЪКА ПРИ ВНОС

Условия за отложено начисляване на данък при внос

Чл. 167а. Отложено начисляване на данък при внос може да се прилага от лице, което към датата на вноса отговаря едновременно на следните условия:

1. извършва внос на стоки, посочени в приложение № 3;
2. митническата стойност на всеки извършен внос е равна на или по-голяма от 50 000 лв.;
3. регистрирано е на основание чл. 96, 97 или 100, ал. 1 не по-малко от 6 месеца преди извършване на вноса;
4. няма изискуеми и неизплатени публични задължения, събрани от Националната агенция за приходите.

Ред за отложено начисляване на данък при внос

Чл. 167б. (1) Вносителят декларира в подадения митнически документ за внос, че ще прилага отложено начисляване на данък при внос.

(2) Когато вносителят отговаря на условията по чл. 167а, митническите органи допускат вдигането на стоките, без данъкът да е ефективно внесен или обезпечен.

(3) За начисления данък по ал. 57 вносителят има право на данъчен кредит при условията на глава седма.“

32. В чл. 170 ал. 1 се изменя така:

„(1) Митническата администрация предоставя на приходната администрация информация по електронен път за приетите митнически документи за внос и получените плащания на данъка при внос в срок до 14 дни от изтичането на всеки календарен месец, както и информация за лицата, които са декларирали, че ще прилагат отложено начисляване на данък при внос.“

33. В чл. 176в се правят следните изменения и допълнения:

а) в ал. 2 след думата „период“ запетаята и думите „но не по-малко от 50 000 лв“ се заличават;

б) в ал. 3 запетаята и думите „но не по-малко от 50 000 лв“ се заличават.

2. В ал. 15 след думите „публичен електронен регистър“ се поставя запетая и се добавя „част от регистъра по чл. 80, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.“

34. В чл. 183, ал. 2 думата „начисления“ се заменя с „посочения в документа“.

35. В допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

а) в §1 се създават точки 88, 89 и 90:

„88. „Ваучер“ означава инструмент, при който съществува задължение да бъде приет като заплащане или част от заплащане за предоставяне на стоки или услуги и за който стоките или услугите, които ще се предоставят, или имената на лицата, които евентуално ще ги предоставят, са обозначени върху самия инструмент или в свързаната с него документация, включително в реда и условията за ползване на въпросния инструмент.

89. „Ваучер за конкретна цел“ означава ваучер, при който мястото на изпълнение на доставка на стоките или услугите, за които се отнася ваучерът, и дължимият данък върху добавената стойност за тези стоки или услуги могат да бъдат определени в момента на издаването на ваучера.

90. „Многоцелеви ваучер“ означава ваучер, различен от ваучер за конкретна цел.“

б) в §1а се създават точки 10, 11 и 12:

„10. Директива (ЕС) 2016/1065 на Съвета от 27 юни 2016 година за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на данъчното третиране на ваучери (ОВ, L 177/9 от 1 юли 2016 г.).

11. Директива (ЕС) 2017/2455 на Съвета от 5 декември 2017 година за изменение на Директива 2006/112/ЕО и Директива 2009/132/ЕО по отношение на някои задължения, свързани с данъка върху добавената стойност, приложими при доставките на услуги и дистанционните продажби на стоки (ОВ, L 348/7 от 29 декември 2017 г.).

12. Директива (ЕС) 2018/912 на Съвета от 22 юни 2018 година за изменение на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност по отношение на задължението за спазване на минимален размер на стандартната данъчна ставка (ОВ, L 162/1 от 27 юни 2018 г.).“.

36. Създава се приложение № 3 към чл. 167а:

„Приложение № 3
към чл. 167а

Глави от Код по КН на ЕС	Описание на стоката	
Глава 25	Сол; сяра; пръст и камъни; гипс, вар и цимент	
Глава 26	Руди, шлаки и пепели	
Глава 28	Неорганични химични продукти; неорганични или органични съединения на благородни метали, на радиоактивни елементи, на редкоземни метали или на изотопи	
Глава 29	Органични химични продукти	
Глава 72	Чугун, желязо и стомана	
Глава 73	Изделия от чугун, желязо или стомана	
Глава 74	Мед и изделия от мед	
Глава 75	Никел и изделия от никел	
Глава 76	Алуминий и изделия от алуминий	
Глава 78	Олово и изделия от олово	
Глава 79	Цинк и изделия от цинк	
Глава 80	Калай и изделия от калай	

§ 42. Разпоредбите на § 41, т. 3, т. 25 и т. 35, б. а) се прилагат за ваучери, издадени след 31 декември 2018 г.

§ 43. (1) Лицата, предоставили обезпечение в размер, определен съгласно изискванията на чл. 176в, ал. 2 и 3 от ЗДДС, в сила до 31 декември 2018 г., за които след влизането в сила на този закон е налице основание за промяна на размера на обезпечението и не е налице задължение за предоставяне на обезпечение на друго основание, могат да подадат искане за освобождаване на съответната част от него.

(2) В случаите по ал. 1 съответната част от обезпечението се усвоява по реда за принудително изпълнение, предвиден в Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, при наличие на неуредени задължения на лицето за данък върху добавената стойност, глоби или имуществени санкции във връзка с нарушения по закона.

(3) Обезпечението по ал. 1 или остатъкът от него след усвояването се освобождава от компетентния орган по приходите в 30-дневен срок от постъпване на искане от данъчно задълженото лице в случаите, когато в същия срок не е възложена ревизия.

§ 44. В случаите на прекратяване на юридическо лице – търговец с ликвидация, когато юридическото лице продължава да извършва независима икономическа дейност и към датата на влизане в сила на този закон срокът по чл. 109, ал. 1 за подаване на заявление за дерегистрация не е изтекъл, ликвидаторът (ликвидаторите) има право да избере лицето да остане регистрирано до датата на заличаването му от търговския регистър. В този случай правото се упражнява чрез подаване на декларация до изтичане на 14-дневния срок от настъпване на обстоятелството по чл. 107 от ЗДДС.

§ 45. В 6-месечен срок от влизането в сила на този закон министърът на финансите привежда наредбата по чл. 118, ал. 4 от ЗДДС в съответствие с него.

§ 46. В Закона за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (обн., ДВ, бр. 98 от 2013 г.; изм., бр. 104 и 109 от 2013 г., бр. 95 от 2015 г.) в § 9 от преходните и заключителните разпоредби думите „31 декември 2018 г.“ се заменят с „30 юни 2022 г.“.

§ 47. В Закона за юридическите лица с нестопанска цел (обн., ДВ, бр. 81 от 2000 г.; изм. и доп., бр. 41 и 98 от 2001 г., бр. 25 и 120 от 2002 г., бр. 42, 102 и 105 от 2005 г., бр. 30, 33, 38, 79 и 105 от 2006 г., бр. 42 от 2009 г., бр. 74 и 103 от 2016 г., бр. 27 от 2018 г.) в чл. 18, ал. 5 накрая се поставя запетая и се добавя „с изключение на годишните финансови отчети, които се публикуват в сроковете и по реда на Закона за счетоводството.“.

§ 48. Законът влиза в сила от 1 януари 2019 г. с изключение на разпоредбите на:

1. параграф 27, т. 7, т. 10, буква „б“, т. 12, буква „б“, т. 13, т. 15, т. 18, буква „а“, „г“ и „д“, т. 20 и параграф 34, т. 8, които влизат в сила от 1 януари 2020 г. и

2. параграф 41, т. 8, 10, 15, 21, 23, 31, 32 и 36, които влизат от 1 юли 2019 г.